

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 904

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 octombrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 471 din 12 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor.....	2-5	827. — Hotărâre pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 147/1992 privind blocarea, ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea autovehiculelor sau remorcilor staționate neregulamentar pe drumurile publice, în vederea asanării legislației.....	12
Decizia nr. 458 din 5 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă	5-7	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
819. — Hotărâre pentru suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2018, precum și aprobarea normativelor de cheltuieli pentru acțiunile de protocol și alte măsuri necesare în vederea organizării și desfășurării la București a Reuniunii Grupului de la Valletta, în perioada 26—27 noiembrie 2018	8-10	284. — Decizie pentru stabilirea unor măsuri privind revocarea reprezentanților societății civile în cadrul Consiliului Economic și Social.....	13-14
822. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2018 pentru Compania Națională „Poșta Română” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale	10-12	285. — Decizie privind numirea reprezentanților societății civile în cadrul Consiliului Economic și Social	14-15
		286. — Decizie privind numirea domnului Adrian Petcu în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne....	15
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		5.350. — Ordin al ministrului interimar al educației naționale pentru modificarea Normelor metodologice privind întocmirea proiectului de încadrare, respectiv a planului de încadrare a personalului didactic de predare din unitățile de învățământ preuniversitar și încadrarea în regim de plată cu ora a personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.165/2018	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 471**

din 12 iulie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (4)
din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Veisa

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, excepție ridicată de Piraeus Bank România — S.A. și de Asociația Română a Băncilor în Dosarul nr. 27.804/299/2016 al Judecătoria Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului nr. 3.187D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, avocatul Ancuța Pop, din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea a transmis note scrise prin care susține respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autoarelor excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate. Susține că prevederile art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 încalcă art. 53 din Constituție în componenta sa privind proporționalitatea măsurii de restrângere a exercițiului unor drepturi și aplicarea sa nediscriminatorie. Astfel, în temeiul prevederilor legale criticate, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor are dreptul de a controla agenții economice și de a dispune, în cazul băncilor, modificarea întregului portofoliu de contracte, deși doar unul sau două contracte au fost verificate. Asemenea reglementare conferă caracter excesiv protecției consumatorilor, aceștia, spre deosebire de profesioniști, având la dispoziție mijloace suplimentare pentru apărarea drepturilor lor, cum ar fi și cele reglementate prin Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori și Hotărârea Guvernului nr. 1.553/2004 privind unele modalități de încetare a practicilor ilicite în domeniul protecției intereselor colective ale consumatorilor. Or, mijloacele juridice reglementate trebuie să asigure un echilibru între drepturile celor două categorii enunțate. Se încalcă, de asemenea, dispozițiile art. 21 și art. 24 din Constituție, având în vedere lipsa posibilității de a administra un probatoriu complet asupra întregului portofoliu de contracte și lipsa unei ierarhizări a acțiunilor care se pot exercita împotriva profesioniștilor.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Precizează că pretinsul caracter discriminatoriu al prevederilor legale criticate, susținut prin prisma mijloacelor juridice diferite pentru valorificarea intereselor consumatorilor și ale profesioniștilor, nu poate fi reținut, având în vedere protecția suplimentară care trebuie acordată consumatorului, aflat evident într-o situație de inferioritate în raporturile cu profesioniștii. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 403 din 28 octombrie 2003. De asemenea, nu poate fi reținută încălcarea normelor constituționale privind accesul liber la justiție, deoarece profesionistul are posibilitatea de a se adresa instanței judecătorești cu plângere împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției și de a contesta legalitatea și temeinicia acestuia. În ceea ce privește susținerea încălcării dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, arată că aceasta nu este motivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 21 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 27.804/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Piraeus Bank România — S.A. și de Asociația Română a Băncilor, într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece plasează, în mod nejustificat, consumatorul într-o poziție de superioritate față de profesionist. Astfel, consumatorul are posibilitatea să se îndrepte direct împotriva profesionistului prin intermediul unei acțiuni inițiate pe rolul organelor judecătorești competente sau să sesizeze organele administrative abilitate, care vor putea sesiza instanța de judecată pentru ca aceasta să constate caracterul abuziv al clauzelor reclamate. Dispozițiile legale criticate permit Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorului (ANPC) să dispună cu titlu de măsură de remediere direct obligarea băncii la modificarea contractelor de credit, fără o prealabilă analiză judecătorească și fără ca ANPC să fi analizat situația concretă a fiecărui contract de credit, situație cu atât mai absurdă cu cât acțiuni paralele, cu efect similar, pot fi demarate în temeiul Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori. Nicio dispoziție legală nu reglementează succesiunea acestor proceduri sau nu ordonează în vreun fel exercitarea lor de așa manieră, încât pronunțarea unor hotărâri judecătorești să nu afecteze securitatea circuitului civil sau drepturile vreuneia dintre părțile în litigii.

8. Se susține, de asemenea, încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, având în vedere protecția sporită pe care legiuitorul o conferă unei categorii de subiecte de drept, consumatorii, care, pe cât de necesară, nu poate justifica încălcarea drepturilor fundamentale ale unei alte categorii, de exemplu, profesioniștii. Astfel, restrângerea drepturilor băncii nu este proporțională cu scopul urmărit. Art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 conferă consumatorilor o protecție sporită prin faptul că permite ANPC să dispună modificarea unui portofoliu întreg de contracte de credit fără o prealabilă analiză din partea ANPC și a unei instanțe de judecată, în condițiile în care consumatorul are dreptul de a sesiza o instanță pe cale de acțiune sau excepție cu privire la nulitatea unei clauze, precum și dreptul conferit prin art. 12 și 13 din Legea nr. 193/2000, ca, la cererea ANPC, o instanță de judecată să dispună modificarea contractelor.

9. În același timp, se susține că restrângerea drepturilor băncii este discriminatorie. Astfel, în cazul în care instanța constată că anumite clauze din contractele pe care ANPC le-a supus dezbaterii sunt abuzive, profesionistul este obligat să modifice toate contractele în curs de executare, dar, în situația în care organele judecătorești constată că aceste clauze nu prezintă caracter abuziv, singura consecință a unei astfel de soluții va fi anularea procesului-verbal. Or, pentru a aplica un tratament nediscriminatoriu între consumatori și profesioniști, legea ar trebui să prevadă că, dacă instanța constată că nu sunt abuzive clauzele contestate, atunci va dispune aplicarea acestei soluții în cazul tuturor contractelor aflate în executare și va respinge orice cerere din partea consumatorilor ce prezintă identitate de obiect. Pe cale de consecință, soluția pronunțată de o instanță în urma analizării plângerii formulate de bancă ar trebui să producă efecte și cu privire la orice litigii aflate pe rolul instanțelor în care consumatorii contestă clauze de tipul celor deja analizate de instanță, precum și să aibă un rol profilactic, în sensul de a preveni demararea unor litigii în viitor cu privire la aceste clauze. Or, actuala soluție consacrată de lege este injustă și încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii.

10. Autoarele excepției consideră că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 21 și art. 24 din Constituție, deoarece, instanța de judecată, respingând plângerea băncii și menținând măsurile de remediere dispuse de ANPC, se poate pronunța asupra caracterului abuziv al unor clauze din contracte care nu sunt supuse analizei acesteia și asupra cărora profesionistul nu poate formula nicio apărare. Instanțele judecătorești sunt sesizate de bancă prin formularea unei plângeri împotriva procesului-verbal emis de ANPC, iar, în ipoteza respingerii plângerii, măsurile dispuse de ANPC au ca efect modificarea tuturor contractelor în executare, fără a avea o reprezentare reală a raporturilor juridice asupra cărora se pronunță. În concret, soluția pe care o pot da instanțele judecătorești în temeiul art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 face abstracție de elementele ce caracterizează un proces echitabil, de vreme ce banca este limitată la a formula apărări generice.

11. Potrivit art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, consumatorul are dreptul de a se adresa atât organelor de control ale statului pentru a solicita intervenția acestora în vederea sancționării băncii pentru introducerea unor clauze vătămătoare, cât și dreptul de a se adresa direct instanței de judecată în același scop, cu o acțiune în constatarea existenței unor clauze abuzive în contract și a constatării nulității absolute a acestora. În plus, această reglementare nu este corelată cu procedura de încetare a unor practici ilicite în contractele cu consumatorii reglementată de Hotărârea

Guvernului nr. 1.553/2004, ceea ce accentuează și mai mult climatul de incertitudine juridică generat de reglementări multiple în același domeniu. De altfel, promovarea celor trei tipuri de demersuri juridice în paralel, la instanțe diferite, raportat la regulile de competență materială (plângerile contravenționale formulate de bancă împotriva proceselor-verbale emise de ANPC sunt soluționate în primă instanță de judecătorie; cererile formulate de ANPC, în temeiul art. 12 din Legea nr. 193/2000, sunt soluționate de tribunal; cererile individuale ale consumatorilor sunt soluționate în primă instanță, fie de judecătorie, fie de tribunal, după cum valoarea obiectului cererii reclamă o anumită competență materială), poate genera jurisprudență contradictorie cu privire la aceeași situație de fapt – semnarea și conținutul contractului de credit încheiat de consumator cu banca.

12. **Judecătoria Sectorului 1 București**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

14. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care reține că dispozițiile art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 sunt aplicabile de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, fără a fi contrare principiului egalității în drepturi. Instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice sau similare. Or, consumatorii — ca beneficiari ai Ordonanței Guvernului nr. 21/1992, nu sunt în aceeași situație juridică cu profesioniștii. De asemenea, Guvernul consideră că prevederile legale criticate nu încalcă accesul liber la justiție și nu restrâng exercițiul unor drepturi sau libertăți fundamentale, precizând că aspectele sesizate pe calea excepției de neconstituționalitate constituie, mai degrabă, probleme ce țin de interpretarea și completarea legii.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autoarelor excepției, notele scrise depuse la dosar de parte, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, care au următorul cuprins: „*Persoanele imputernicite conform art. 54 să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute de prezenta ordonanță vor stabili odată cu sancțiunea și măsuri de remediere sau, dacă acest lucru nu este posibil, înlocuirea ori restituirea contravalorii serviciilor, după caz.*”

18. Prevederile art. 54 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, la care dispozițiile legale criticate fac trimitere, au următorul cuprins: „*Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 50 și 51 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.*”

19. În opinia autoarelor excepției, prevederile art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în: art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă cuprinsă în prevederile art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 a mai fost supusă controlului de constituționalitate, iar, prin Decizia nr. 403 din 28 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 19 decembrie 2003, instanța de contencios constituțional a respins criticile de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a reținut că obligația statului de a asigura libertatea comerțului se referă, evident, la comerțul licit, exercitat cu respectarea dispozițiilor legale aplicabile în domeniu și în așa fel încât să nu fie lezate drepturile și interesele legitime ale altora. Punerea în circulație a unor produse ori prestarea unor servicii necorespunzătoare calitativ nu reprezintă acte de comerț corecte și lezează interesele legitime ale consumatorilor, iar pentru combaterea lor este justificată intervenția statului, chiar și prin măsuri coercitive.

21. Distinct de aceasta, Curtea reține că, în cazul în care nerespectarea normelor privind calitatea produselor și a serviciilor este constatată de reprezentanții autorităților abilitate prin lege cu drept de control în acest domeniu, care aplică și sancțiuni, operatorul economic (profesionistul) are posibilitatea să conteste în justiție temeinicia și realitatea faptelor consemnate în actul de constatare, precum și legalitatea sancțiunilor aplicate ori a măsurilor dispuse. Procesul-verbal de constatare a contravenției se întocmește pe baza constatărilor nemijlocite ale agentului constator și, ca orice act oficial, acest proces-verbal are forță probantă până la proba contrară. Contravenientul are posibilitatea să-l conteste și să uzeze de toate mijloacele legale de probă pentru a dovedi că cele consemnate nu corespund realității. În acest sens, dispozițiile art. 62 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/1992 stabilesc că prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, iar acest act normativ consacră în capitolul IV căile de atac împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, soluționarea acestora revenind instanței judecătorești. Prin urmare, criticile referitoare la încălcarea liberului acces la justiție și a dreptului de apărare nu pot fi reținute, deoarece, în acest caz, instanța de judecată competentă administrează probele prevăzute de lege, în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, partea interesată având posibilitatea de a formula apărările pe care le consideră pertinente și utile.

22. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Constituție, invocată prin prisma unui pretins

tratament juridic privilegiat acordat de lege consumatorilor, în detrimentul operatorilor economici, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece persoanele juridice nu se pot compara cu persoanele fizice, între cele două existând deosebiri fundamentale de regim juridic. Astfel, persoanele juridice prezintă anumite particularități, ele fiind constituite în scopul desfășurării unei anumite activități, au patrimoniu propriu, organe de conducere, drepturi și obligații reglementate prin Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, și, implicit, posibilități sporite de acțiune, fiind plasate, din diferite motive, pe poziții de forță. În jurisprudența sa, Curtea a statuat, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, iar un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice în mod rațional și obiectiv (a se vedea Decizia nr. 513 din 20 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 11 iulie 2006). Or, profesioniștii nu se află în aceeași situație juridică cu aceea a consumatorilor. În condițiile în care, în mod evident, situațiile în care se află consumatorii și profesioniștii sunt diferite, este firesc ca tratamentul juridic aplicabil să fie diferit, aceasta justificându-se în mod rațional și obiectiv (a se vedea în acest sens Decizia nr. 277 din 1 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 5 septembrie 2003).

23. Astfel, protecția consumatorilor este justificată de imperativul asigurării de către stat a libertății comerțului și a condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții, inclusiv prin apărarea și asigurarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice împotriva unor practici incorecte, participarea acestora la fundamentarea și luarea deciziilor ce îi interesează în calitate de consumatori, astfel cum prevede art. 135 alin. (2) lit. a) și f) din Constituție și art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992.

24. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să încalce prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

25. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate dispun pentru viitor și sunt aplicabile de la momentul intrării în vigoare a actului normativ, fără a cuprinde norme cu caracter retroactiv.

26. De asemenea, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale și, prin urmare, dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză.

27. Referitor la critica neconstituționalității prevederilor art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, formulată în contextul invocării altor reglementări privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, existente în fondul activ al legislației, Curtea reține, în acord cu cele statuate în mod constant în jurisprudența sa, că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 715 din 9 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 23 februarie 2018).

28. Dispozițiile art. 57 din Constituție privind exercitarea drepturilor și a libertăților cu bună-credință nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Piraeus Bank România — S.A. și de Asociația Română a Băncilor în Dosarul nr. 27.804/299/2016 al Judecătorei Sectorului 1 București și constată că prevederile art. 15 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 458

din 5 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Luis Manuel Montalban Navas, Luis Manuel Montalban Guillen și Vanys Proyecto 03 SL din Spania, în Dosarul nr. 427/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.754D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Angela Grecu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dosarul a avut primul termen de judecată la data de 19 iunie 2018, dată la care, ca urmare a solicitării apărătorului ales al autorilor excepției de neconstituționalitate, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 222 alin. (1) din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, a amânat judecarea cauzei pentru data de 5 iulie 2018. De asemenea, magistratul-asistent menționează că partea Oficiul Registrului

Comerțului de pe lângă Tribunalul București a depus un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales prezent, care arată că a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, potrivit cu care, în cazul revizuirii întemeiate pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 din același cod, termenul de o lună se socotește de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri. Conform art. 634 din noul Cod de procedură civilă, sunt hotărâri definitive hotărârile date în apel, fără drept de recurs, precum și cele neatacate cu recurs. În acest context, consideră că dispozițiile art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 21, art. 24 și art. 129 din Constituție, deoarece data rămânerii definitive a ultimei hotărâri despre care face vorbire acest text de lege are o formulare ambiguă, nu precizează clar data de la care începe să curgă termenul de 30 de zile, respectiv data pronunțării ultimei hotărâri date de instanța de apel sau data comunicării acestei hotărâri către partea interesată. Or, textul de lege trebuie să facă această distincție, în condițiile în care art. 427 din același cod stipulează faptul că hotărârea, chiar dacă este definitivă, se va comunica părților, ceea ce nu era valabil în vechiul cod de procedură civilă. Având în vedere cazul de revizuire prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 8 din același cod, și anume în situația existenței a două hotărâri definitive, iar ultima hotărâre încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri, în această situație legiuitorul trebuia să precizeze clar data de la care începe să curgă termenul de 30 de zile — data pronunțării ultimei hotărâri sau data comunicării, având în vedere că revizuirea pe motivul încălcării autorității de lucru judecat vizează și considerentele

hotărârii, normă stipulată în noul cod de procedură civilă, respectiv art. 430 alin. (2), potrivit căruia autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care se sprijină hotărârea, inclusiv cele care vizează o chestiune litigioasă. În cauza de față, revizuirea, întemeiată pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, vizează tocmai acest aspect, și anume motivul de autoritate de lucru judecat cuprins în considerentele ultimei hotărâri, care încalcau dispoziții definitive cuprinse într-o hotărâre anterioară privind efectele juridice ale unei hotărâri a adunării generale a acționarilor.

5. Ca atare, prevederile criticate nu au un reper sigur al datei de la care începe să curgă termenul de 30 de zile, în condițiile în care noul cod de procedură civilă stipulează clar că cererea de revizuire se motivează prin însăși cererea de revizuire înăuntrul termenului. Or, în situația de față, ultima hotărâre a fost pronunțată la o anumită dată, dar a fost comunicată cu mult peste termenul de 30 de zile în care se putea formula o cerere de revizuire, întemeiată pe aspecte care încalcă autoritatea de lucru judecat a altei hotărâri. Astfel, nu se poate bănui care au fost motivarea sau considerentele pentru care instanța care a pronunțat ultima hotărâre în apel a respins acțiunea/apelul și a considerat că hotărârea adunării generale a acționarilor, care a constituit motivul litigiului, produce efecte juridice, contrar unei alte hotărâri definitive a Curții de Apel București, prin care se arată că aceasta nu produce niciun fel de efecte juridice și nu exprimă voința părților, context în care apreciază că termenul curge de la data comunicării hotărârii, când partea interesată poate să ia act de considerentele hotărârii respective pentru a putea formula cererea de revizuire.

6. Pentru motivele arătate, se consideră că dispozițiile criticate au o redactare defectuoasă, sunt lipsite de rigoare, încalcă principiul accesului liber la justiție și necesită impunerea unor precizări clare în ceea ce privește data de la care începe să curgă termenul pentru depunerea unei asemenea cereri. În acest context, menționează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

7. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, precum și faptul că nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la schimbarea practicii instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Decizia civilă nr. 245 din 4 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 427/1/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Luis Manuel Montalban Navas, Luis Manuel Montalban Guillen și Vanys Proyecto 03 SL din Spania într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei decizii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, prin care s-a admis excepția tardivității și s-a respins cererea de revizuire.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor art. 21, art. 24 alin. (1) și art. 129 din Constituție, deoarece sintagma „data rămânerii definitive a ultimei hotărâri” ar conține o formulare ambiguă a textului de lege menționat. Astfel, se permite judecătorilor să interpreteze subiectiv

respectiva normă în ceea ce privește data de la care începe să curgă termenul de revizuire de o lună, în sensul că s-ar putea considera că data rămânerii definitive a ultimei hotărâri este data pronunțării ei, în condițiile în care prevederile art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă nu precizează în mod expres dacă data rămânerii definitive a unei hotărâri date în apel este data pronunțării sau data comunicării acesteia către părți, după redactare și semnare.

10. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, din moment ce părțile interesate pot sesiza instanțele judecătorești în termen legal cu cererea de revizuire, iar procedura de soluționare garantează dreptul la un proces echitabil, judecat într-un termen rezonabil. Cu privire la calcularea termenului de o lună chiar de la data pronunțării ultimei hotărâri, se arată că formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței, care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate și, prin urmare, nu îngrădesc dreptul la un proces echitabil sau accesul liber la justiție, sens în care menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

11. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, atât cu privire la Codul de procedură civilă din 1865, cât și la noul Cod de procedură civilă.

13. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, notele scrise depuse, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, care au următorul cuprins: „(1) *Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti: [...] 8. în cazul prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8, de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri.*”

17. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) referitor la garantarea dreptului la apărare și art. 129 privind folosirea căilor de atac.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că atât dispozițiile criticate, cât și soluția legislativă cuprinsă în acestea au mai format obiectul excepției de neconstituționalitate, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 524 din 5 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 16 noiembrie 2016, și Decizia

nr. 353 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 29 mai 2006.

19. Cu acele prilejuri, Curtea a observat că prevederile criticate fac parte din cartea a II-a — *Procedura contencioasă*, titlul II — *Căile de atac*, capitolul III — *Căile extraordinare de atac* — respectiv recursul (prevăzut la art. 483—502), contestația în anulare (prevăzută la art. 503—508) și revizuirea (prevăzută la art. 509—513). Astfel, potrivit prevederilor legale criticate în prezenta cauză [art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă], termenul de exercitare a acestei căi extraordinare de atac, respectiv termenul de revizuire, este de o lună și se va socoti, în cazul prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8, de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri. Aceste din urmă dispoziții legale, la care face trimitere art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, prevăd că „*revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă [...] există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri;*”.

20. Curtea, analizând dinamica legislativă privind căile extraordinare de atac prevăzute în Codul de procedură civilă, constată că soluția legislativă criticată în prezenta cauză s-a regăsit și în Codul de procedură civilă din 1865 (art. 324 alin. 1 pct. 1 cu trimitere la art. 322 pct. 7) și a format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu motivări și prevederi constituționale similare. În acest sens este, spre exemplu, Decizia nr. 353 din 2 mai 2006, precitată, prin care instanța de contencios constituțional a arătat că termenul de o lună, în care se poate formula cerere de revizuire împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțate de instanța de recurs după evocarea fondului, este socotit de la momentul pronunțării respectivei hotărâri, indiferent de momentul când partea interesată a luat cunoștință de motivele hotărârii atacate, iar acest fapt nu este de natură a încălca sau restrânge niciun drept procesual al părții.

21. Totodată, Curtea a reținut că, de principiu, hotărârea atacată prin intermediul revizuirii — cale extraordinară de atac — nu este criticată în raport cu materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor împrejurări

noi, necunoscute de instanța de judecată la data pronunțării. De aceea, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate și, pentru aceleași rațiuni, nu îngrădesc accesul liber la justiție al revizuentului (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 655 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 30 decembrie 2014).

22. Mai mult, prin Decizia nr. 235 din 5 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 31 iulie 2003, Curtea a reținut că obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, instituirea unor termene procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților. Totodată, prin Decizia nr. 251 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 10 aprilie 2006, Curtea a statuat că, în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în sensul restrângerii accesului liber la justiție, ci exclusiv pentru a asigura cadrul legal în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21.

23. De asemenea, Curtea reține că, în virtutea prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și ale art. 129, care statuează că „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, legiuitorul are prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv cu privire la condițiile de exercitare a căilor de atac.

24. Față de cele prezentate, nu se poate reține pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 21, art. 24 și art. 129, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Luis Manuel Montalban Navas, Luis Manuel Montalban Guillen și Vanys Proyecto 03 SL din Spania în Dosarul nr. 427/1/2016 al Înaltei Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și constată că dispozițiile art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății
din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2018, precum și aprobarea
normativelor de cheltuieli pentru acțiunile de protocol
și alte măsuri necesare în vederea organizării și desfășurării
la București a Reuniunii Grupului de la Valletta,
în perioada 26—27 noiembrie 2018**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2018 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, la cap. 66.01 „Sănătate” titlul 20 „Bunuri și servicii”, cu suma de 157 mii lei.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) este utilizată pentru finanțarea cheltuielilor necesare pentru organizarea și desfășurarea la București a Reuniunii Grupului de la Valletta, în perioada 26—27 noiembrie 2018.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Sănătății aprobat pe anul 2018.

Art. 3. — (1) Se aprobă normativele de cheltuieli pentru organizarea și desfășurarea la București a Reuniunii Grupului de la Valletta, în perioada 26—27 noiembrie 2018, prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Devizul estimativ de cheltuieli pentru organizarea evenimentului prevăzut la alin. (1) este prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 4. — Prin derogare de la prevederile cap. I pct. 1, 2 și 4 și cap. II pct. 2 și pct. 5 lit. C din Normele privind organizarea în țară a acțiunilor de protocol și a unor manifestări cu caracter cultural-științific, precum și cheltuielile ce se pot efectua în acest scop de către instituțiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 552/1991, cu modificările ulterioare, în scopul organizării și desfășurării evenimentului prevăzut la art. 1 alin. (2), se aprobă participarea unui număr maxim de 70 de invitați români și străini.

Art. 5. — Eventualele sume rămase neutilizate după organizarea evenimentului prevăzut la art. 1 alin. (2) se vor restitui la bugetul de stat.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Sorina Pintea
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

NORMATIVELE DE CHELTUIELI
afere organizării și desfășurării la București a Reuniunii Grupului de la Valletta,
în perioada 26—27 noiembrie 2018

Tip de cheltuieli	Limita maximă
— închiriere sală reuniune grup tehnic de lucru	6.750 lei/zi
— închiriere sală separată pentru secretariat	3.155 lei/zi
— închiriere sală reuniune miniștri ai sănătății + ședința comună cu grupul de lucru + conferința de presă	7.000 lei/zi
— cină oficială festivă cu specific românesc + program artistic	520 lei/persoană
— masă de prânz	200 lei/persoană/zi
— tratații pauză de cafea	50 lei/persoană
— cazare 11 miniștri	1.500 lei/persoană
— transport local participanți	90 lei/persoană
— cadouri simbolice	150 lei/persoană
— spider 3 m x 2 m	2.000 lei/bucată
— afișe eveniment A2	25 lei//bucată
— roll up	250 lei/bucată
— călăreți	2 lei/persoană
— mape eveniment + blocnotes + agendă + pix personalizate	30 lei/persoană
— servicii foto	2.500 lei/zi
— organizare vizită obiectiv cultural	1.000 lei
— aranjamente florale	6.000 lei

DEVIZ ESTIMATIV

privind cheltuielile ocazionate de organizarea și desfășurarea la București a Reuniunii Grupului de la Valletta,
în perioada 26—27 noiembrie 2018

Activitate	Suma — lei —
Cheltuieli închiriere sală: — grup tehnic 6.500 x 2 zile = 13.500 lei — secretariat 3.155 x 2 zile = 6.310 lei — închiriere sală reuniune miniștri ai sănătății + ședință comună cu grupul de lucru + conferință de presă 7.000 x 1 zi = 7.000 lei	26.810 lei
Cheltuieli de masă/cină festivă/tratații: — cină festivă cu specific românesc + program artistic, 26 noiembrie 2018, pentru 70 de persoane x 520 lei= 36.400 lei — masă de prânz, 26 și 27 noiembrie 2018, pentru 70 de persoane x 200 lei/persoană x 2 zile = 28.000 lei — tratații pauză de cafea 26 și 27 noiembrie 2018 pentru 70 de persoane x 50 lei/persoană x 3 pauze = 10.500 lei	74.900 lei
Cheltuieli de cazare: — cazare 11 participanți x 1.500 lei/persoană x 1 noapte = 16.500 lei	16.500 lei
Cheltuieli transport local participanți: — transport local 26 noiembrie 2018, pentru 70 de persoane x 90 lei = 6.300 lei	6.300 lei

Activitate	Suma — lei —
Cheltuieli privind cadouri simbolice, spider 3 m x 2 m, afișe eveniment A2, roll up, călăreți, mape eveniment, notes, agendă, pix: — cadouri 150 lei/persoană x 70 = 10.500 lei — spider 2.000 lei — afișe 25 lei x 10 afișe = 250 lei — roll up 250 lei x 4 bucăți = 1.000 lei — călăreți 2 lei/persoană x 70 = 140 lei — mape, notes, agendă, pix 30 lei/persoană x 70 de persoane = 2.100	15.990 lei
Servicii foto — 2.500 lei/zi	2.500 lei
Organizare vizită obiectiv cultural — 1.000 lei	1.000 lei
Aranjamente florale — 6.000 lei	6.000 lei
Cheltuieli neprevăzute — 7.000 lei	7.000 lei

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
rectificat pe anul 2018 pentru Compania Națională
„Poșta Română” — S.A., aflată sub autoritatea
Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2018 pentru Compania Națională „Poșta Română” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul comunicațiilor
și societății informaționale,
Petru Bogdan Cojocaru
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

București, 24 octombrie 2018.
Nr. 822.

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI SOCIETĂȚII INFORMAȚIONALE
 Compania Națională „Poșta Română” — S.A.
 Bd. Dacia nr. 140, sectorul 2, 020065, București
 Cod fiscal RO 427470

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2018**

				mii lei	
		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificative 2018	
0	1	2	3	4	
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	1.177.600	
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	1.164.325	
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	0	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	227	
	2	Venituri financiare	5	13.275	
	3	Venituri extraordinare	6	0	
II.		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	1.175.438	
	1	Cheletuieli de exploatare, din care:	8	1.153.075	
		A. Cheltuieli cu bunuri și servicii	9	239.922	
		B. Cheltuieli cu impozite, taxe și vărsăminte asimilate	10	23.607	
		C. Cheltuieli cu personalul, din care:	11	845.669	
		C0 Cheltuieli de natură salarială (Rd.13+Rd.14)	12	798.132	
		C1 Cheltuieli cu salariile	13	735.788	
		C2 Bonusuri	14	62.344	
		C3 Alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	9.427	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	9.079	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	878	
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	18	37.232	
		D. Alte cheltuieli de exploatare	19	43.877	
	2	Cheletuieli financiare	20	22.363	
	3	Cheletuieli extraordinare	21	0	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	2.162	
IV.		IMPOZIT PE PROFIT	23	1.875	
V.		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	287	
	1	Rezerve legale	25	0	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	0	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	287	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	0	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	0	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29.	30	0	
	7	Participarea salariaților la profit, în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	0	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0	
		a) - dividende convenite bugetului de stat	33	0	
		b) - dividende convenite bugetului local	33 a	0	
		a) - dividende convenite altor acționari	34	0	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare 2018
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	0
VI.		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	227
VII.		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	37	227
	a)	cheltuieli materiale	38	70
	b)	cheltuieli cu salariile	39	72
	c)	cheltuieli privind prestările de servicii	40	85
	d)	cheltuieli cu reclamă și publicitate	41	0
	e)	alte cheltuieli	42	0
VIII.		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	30.668
	1	Alocații de la buget	44	0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	0
IX.		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	30.668
X.		DATE DE FUNDAMENTARE	47	*
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	24.900
	2	Nr. mediu de salariați total	49	23.055
	3	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	2.877
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	51	2.417
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	51
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	51
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	-
	8	Cheltuieli totale la 1.000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	998,2
	9	Plăți restante	56	70.255
	10	Creanțe restante	57	71.350

NOTA:

*) Rd.50 = Rd.154 din Anexa de fundamentare nr. 2.

**) Rd.51 = Rd.155 din Anexa de fundamentare nr. 2.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 147/1992 privind blocarea, ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea autovehiculelor sau remorcilor staționate neregulamentar pe drumurile publice, în vederea asanării legislației

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 17 și art. 65 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 147/1992 privind blocarea, ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea autovehiculelor sau remorcilor staționate neregulamentar pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 6 aprilie 1992, în vederea asanării legislației.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Paul Stănescu

București, 24 octombrie 2018.
Nr. 827.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru stabilirea unor măsuri
privind revocarea reprezentanților societății civile
în cadrul Consiliului Economic și Social**

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii și Justiției Sociale nr. 2.590/L.O.V. din 25 octombrie 2018, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/18.443/T.G. din 25 octombrie 2018,

în temeiul art. 17 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, Decizia prim-ministrului nr. 273/2018 pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 219/2015 privind numirea reprezentanților societății civile în cadrul Consiliului Economic și Social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 11 octombrie 2018, își încetează aplicabilitatea.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se revocă din calitatea de membru al Plenului Consiliului Economic și Social reprezentanții societății civile prevăzuți în anexa care face parte din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 26 octombrie 2018.

Nr. 284.

ANEXĂ**LISTA****cuprinzând reprezentanții societății civile care se revocă
din calitatea de membru al Plenului Consiliului Economic și Social**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Organizația
1.	Laura Popescu	Asociația Municipiilor din România
2.	Daniela Vișoianu	Asociația C4C Communication for Community
3.	Loredana Urzică	Uniunea Studenților din România
4.	Gheorghe Chioaru	OMENIA
5.	Mircea Ciocan	ROMAPIS — Federația Asociațiilor Apicole din România
6.	Florian-Valeriu Sălăjeanu	Asociația Profesională Neguvernamentală de Asistență Socială — ASSOC
7.	Mihai Dragoș	Consiliul Tineretului din România
8.	Anca Andreea Popa	Fundația pentru Apărarea Cetățenilor împotriva Abuzurilor Statului
9.	Ana Păun	InfoCons — Asociația Națională pentru Protecția Consumatorilor și Promovarea Programelor și Strategiilor din România
10.	Radu Nicosevici	Academia de Advocacy
11.	Dana Cavaleru	HR Club

Nr. crt.	Numele și prenumele	Organizația
12.	Ion Anghel	Uniunea Profesiilor Liberale din România — UPLR
13.	Bogdan Simion	Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Copil — FONPC
14.	Sevastița Grigorescu	Uniunea Națională a Cooperăției Meșteșugărești — UCECOM
15.	Gelu Duminică	Fundația Agenția de Dezvoltare Comunitară Împreună

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea reprezentanților societății civile
în cadrul Consiliului Economic și Social**

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii și Justiției Sociale nr. 2.590/L.O.V. din 25 octombrie 2018, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/18.443/T.G. din 25 octombrie 2018,

în temeiul art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii se numesc în calitate de membru al Plenului Consiliului Economic și Social reprezentanții societății civile prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 26 octombrie 2018.
Nr. 285.

ANEXĂ

LISTA

**cuprinzând reprezentanții societății civile care se numesc
în calitate de membru al Plenului Consiliului Economic și Social**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Organizația
1.	Laura Popescu	Asociația Municipiilor din România
2.	Sevastița Grigorescu	UCECOM
3.	Ștefan-Bogdan Anicescu	Asociația Națională a Surzilor din România
4.	Daniela-Doina Bololoi	Asociația Help Autism
5.	Traian Stanciu	Asociația RENINCO România

Nr. crt.	Numele și prenumele	Organizația
6.	Tudorel Tupiluși	Asociația Nevăzătorilor din România
7.	Ghiorghi Filip	Asociația Totul pentru Tine
8.	Anca Andreea Popa	Fundația pentru Apărarea Cetățenilor Împotriva Abuzurilor Statului
9.	Ioan Hurdubaie	Asociația Națională a Cadrelor în Rezervă și în Retragere din Ministerul Afacerilor Interne
10.	Vlad-Valentin Dediu	Uniunea Națională a Studenților din România
11.	Elena-Cătălina Surcel	Asociația Telefonul Copilului
12.	Marian Pădure	Fundația Cartea Călătoare Focșani
13.	Dorica Dan	Alianța Națională pentru Boli Rare România
14.	Dragoș-Ioan Poparad	Asociația Tandem
15.	Iulian-Costel Paraschiv	Asociația Partida Romilor „Pro-Europa”

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea domnului Adrian Petcu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 21.800 din 24 octombrie 2018, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.986 din 24 octombrie 2018,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr.90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Petcu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 26 octombrie 2018.

Nr. 286.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea Normelor metodologice privind întocmirea proiectului de încadrare, respectiv a planului de încadrare a personalului didactic de predare din unitățile de învățământ preuniversitar și încadrarea în regim de plata cu ora a personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.165/2018

În temeiul prevederilor art. 63, 93, 94, 95, 97, 234, 247, 248, 252, 253, 254, 254¹, 255, 262, art. 263 alin. (1)—(10), art. 268 și 279 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nr. 409 din 15.10.2018, având în vedere prevederile art. 82—84 și art. 103—107 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Referatul de aprobare nr. 3.227/DGISSEP din 19.10.2018, în temeiul prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul interimar al educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Normele metodologice privind întocmirea proiectului de încadrare, respectiv a planului de încadrare a personalului didactic de predare din unitățile de învățământ preuniversitar și încadrarea în regim de plata cu ora a personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.165/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 10 august 2018, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Învățătorii/Institutorii/Profesorii pentru învățământul primar de la clasele cu predare în limbile minorităților naționale sunt remunerați, prin plata cu ora, pentru orele care depășesc numărul de ore prevăzut în planurile de învățământ de la clasele cu predare în limba română. Aceste ore sunt normate în posturi

și atribuite cadrelor didactice pe baza unui contract individual de muncă în regim de plata cu ora.”

2. La articolul 3, alineatul (9) se abrogă.

3. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Ordinea ocupării în regim de plata cu ora a posturilor didactice de predare/catedrelor vacante și rezervate este cea prevăzută în metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar.”

4. La articolul 7, alineatele (2) și (4) se abrogă.

5. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.”

6. Anexa nr. 3 se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul interimar al educației naționale,
Rovana Plumb

București, 24 octombrie 2018.
Nr. 5.350.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

